

מדברי המגידים

במדבר

מבית העלון הפרשתון לשבתון

פרשת השבוע - "במדבר" // עלון מספר - 223 // להערות/ הארות, רעיונות והפצה התקשרו - merav_v2@walla.com

הרה"ג רבי אליהו דיסקין שליט"א

כל אחד מהם מהם הוא חלק מגוף, ואם חסר איבר אחד כל הגוף נקרא בעל מום, כל האישיות היא בעלת מום.

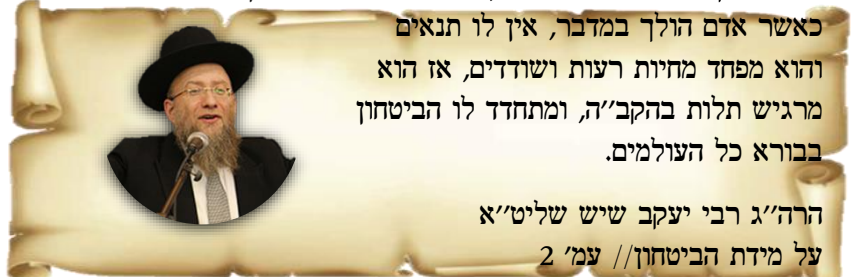
"שאו את ראש כל עדת בני ישראל למישפוזותם לבית אבותם במספר שמוות" (א,ב).

צמד המילים "במספר שמוות" חוזר על עצמו בפרשה שלנו למעלה משנים עשרה פעמים. רש"י בתחילת פרשת שמוות (א, א) אומר: ואלה שמות בני ישראל - אף על פי שמנאן בחייהן בשמותן, חזר ומנאן במיתתן, להודיע חיבתן שנמשלו לכוכבים, שמוציאן ומכניסן במספר ובשמותם, שנאמר (ישעיהו מ, כו): המוציא במספר צבאם לכולם בשם יקרא.

רש"י מבאר, ששתי ההגדרות האלו של 'מספר' ושל 'שמות' מצאנו בכוכבים שמוציאם ומכניסים במספר ובשמותם, שנאמר: המוציא ב'מספר' צבאם לכולם ב'שם' יקרא, ומצאנו עוד על כוכבים שנאמר (תהלים קמו, ד): מונה 'מספר' לכוכבים לכולם 'שמות' יקרא, והודיע חיבתן של ישראל שנמשלו לכוכבים שגם בהם יש את שתי הבחינות האלה 'מספר' ו'שמות'.

מה הן שתי הבחינות האלו?

כל יהודי הוא מספר, וכל יהודי הוא שם. מה זה מספר? יש מספר כללי, שהוא שיעור קומה כללי של כלל ישראל, שזה שישים ריבוא, וכל יהודי הוא חלק מהמספר. וכמו שבגוף שיש בו רמ"ח איברים ושס"ה גידים, כל אחד מהם הוא חלק מהגוף, ואם חסר איבר אחד כל הגוף נקרא בעל מום, כל האישיות היא בעלת מום. כך המספר של השיעור קומה של כלל ישראל זה שישים ריבוא נשמות, וכל יהודי הוא משלים את השיעור קומה, ואם יהודי אחד היה חסר מהשישים ריבוא כל השיעור קומה היה פגום, ולא היה את הבנין של כלל ישראל. משל למה הדבר דומה, למטוס מאד משוכלל, שאם חסר איזה בורג אחד מהמרכיבים של המנועים המטוס יכול להתרסק. כך כל יהודי הכי פשוט, הוא מספר - הוא חלק מהמרכיב של השיעור קומה של כלל ישראל, ובהעדרו הכל מתפרק.

הרה"ג רבי אליהו דיסקין שליט"א על חביבותן של ישראל.

הרה"ג רבי יעקב שיש שליט"א על מידת הביטחון.

הרה"ג רבי משה הלל הירש שליט"א על הכח של יום קבלת התורה.

הרה"ג רבי דורון דוד גולד שליט"א על ימי הספירה.

הרה"ג רבי שלום מאיר וולך שליט"א על האמונה.

הרה"ג רבי חזקיהו יוסף מיישקובסקי שליט"א על ימי הגעגועים לתורה.

נא לא לקרוא את העלון

בתפילה ובקריאת התורה

ניתן למצוא את העלון באתרי העלונים, דרשו, תורת יוסף, ואידישער ווינקל.

זמני בניסת שבת קודש

כניסת שבת קודש י-ם: 18:59

צאת שבת קודש י-ם: 20:15

כניסת שבת קודש בני ברק: 19:14

צאת שבת קודש בני ברק: 20:18

שבת שלום!

העלון מוקדש לרפואת: תמר בת שלומית, ברכה עלקא בת מחלה, דב בן לובה. **לעילוי נשמת:** סבתי- שרה בת אליהו, סבי- אריה ישראל בן נחמן זאב, גיל בן אוריאל, משה בכור בן רבי דוד, לוצ'ה בת הרש לייב, אסתר ברונשטיין בת חווה, הרב משה נתן נטע בן הרב יצחק אייזיק הלוי יונגרייז צ"ל. **להצלחת:** שמואל בן נחמה. **לזיווג הגון:** חנה בלה בת חווה, מאיה בת לימור.

הרה"ג רבי יעקב שיש שליט"א

כאשר אדם הולך במדבר, אין לו תנאים והוא מפחד מחיות רעות ושוודים, אז הוא מרגיש תלות בהקב"ה, ומתחדד לו הביטחון בבורא כל העולמים.

יקרה מפנינים

בפרשת במדבר כתוב- 'וידבר ה' אל משה במדבר סיני באוהל מועד'.

הרב יעקב ניימן זצ"ל, ראש ישיבת אור ישראל בספרו דרכי מוסר שואל- המדרש על המקום שואל, 'למה במדבר סיני? לומר לך כל מי שלא עושה עצמו כמדבר הפקר אינו יכול לקנות חכמת התורה', ולכן התורה כותבת וידבר ה' אל משה במדבר סיני באוהל מועד'.

מסביר הרב יעקב ניימן זצ"ל, ראש ישיבת אור ישראל בספרו דרכי מוסר- כאשר אדם הולך במדבר בודד, אין לו תנאים, והוא מפחד מחיות רעות ושוודים, אז הוא מרגיש תלות בהקב"ה, ומתחדד לו הביטחון בבורא כל העולמים.

באה התורה ואומרת לנו, שבשביל לקנות תורה אדם צריך לחזק את עצמו במידת הביטחון. רק מי שיש לו את מידת הביטחון הוא יכול לזכות לתורה.

ולכאורה, למה רק מי שיש לו מידת הביטחון יכול לקנות תורה?

המדרש בתנחומא בפרשת כי תשא אומר - על הפסוק "ברכת ה' היא תעשיר ולא יוסיף עצב עמו". זו ברכת משה שאמר לו הקב"ה פסול לך שני לוחות. והראה לו הקב"ה מכתב של סניפריון. בתוך אוהלו הוא פסל ממנו ואמר לו- פסול לך, הפסולת שלך, ומשם נעשה מלך. מכאן אתה למד שכל העוסק בתורה פרנסתו מן התורה, ומתעשר ומצליח. שכן אמר ליהושע כי אתה תצליח את דרכך ולא יוסיף עצב עמו, שלא נצטער לילך למקום אחר, אלא מתוך אוהלו זימן לו הקב"ה'.

מסכם המדרש- 'ואמרו בגמ' אורך ימים בימינה, ובשמאלה עושר כבוד. פירוש, אפילו שאינם יגיעים בה כל צרכה, או שעוסקים בה שלא לשמה, זוכים לעושר ולכבוד'.

מי שעוסק בתורה, יש לו מעלה אחרת, יש לו נתיב משלו.

כתוב שצנצנת המן הייתה במדף ליד ארון הקודש. שואל רבינו בחיי, למה שמו את צנצנת המן דווקא בקודש הקודשים?

אומר רבינו בחיי- תדע, עמו שאתה מבין שכל מדינה יש כלכלה ויש את הבית הנשיאותי. גם אם המצב הכלכלי יירד, בבית הנשיאותי תמיד יהיה כסף, אין שום בעיה, יש להם תקציב, זה מהלך אחר מכל האזרחים. ולכן, הקב"ה לא שם את הצנצנת באיזה לשכה, אלא ארון הקודש, לומר לנו שמי שעוסק בתורה כאילו הוא מיושבי שולחני.

הרה"ג ראש הישיבה רבי משה הלל חירש שליט"א

הכח של יום קבלת התורה!

ויבזבז יום אחד, הוא מאבד בזה את הזהובים של אותו היום, ואין לו אפשרות לקחת אותם יותר!

יום קבלת התורה

משל מחייב מאוד נשא מרנא 'החפץ חיים' זיע"א, על מלך שחפץ לתת לעבדו מתנה בסך מיליון זהובים. חישב המלך כמה זמן יארך ללקוט את הזהובים, כמה זמן נצרך כדי לישון, לאכול, לדבר ושאר צרכים ולפי זה שיש לעבוד כך וכך ימים כדי לקחת את הזהובים. אם עבד יבוא למקום זה ויבזבז יום אחד, הוא מאבד בזה את הזהובים של אותו היום, ואין לו אפשרות לקחת אותם יותר!

הנמשל הוא, אנו אומרים 'ותן חלקנו בתורתך', וידוע שיש מפרשים שכל אחד יש חלק שלו בתורה, והקב"ה חישב לכל אחד ואחד את הזמן בעוה"ז באופן שאחרי כל טרדותיו וצרכיו הוא יוכל לקבל את החלק שלו בתורה, ואם אדם מבזבז רגע אחד מלימוד התורה הוא מפסיד את החלק שהיה יכול לקבל באותו רגע, וזה אבידה שהוא לא יכול להחזירה לעולם, ודבר זה צריך לזכור ולחשוב עליו.

עכשיו אנחנו עומדים לפני מתן תורה וידוע שבכל חג יש כח מיוחד שאפשר להתעלות בו.

בדברי הר"ן בסוף פסחים מבואר, כי הכח של ימי הספירה ויום קבלת התורה, שכלל ישראל עבדו בימי הספירה להתכונן לקבלת התורה בזה שהכניסו בעצמם חשק לקבל את התורה, ובשעת מתן תורה עצמו הגיעו למדרגות גבוהות של רצון בתורה, וכל אחד יכול לעלות בזמן הזה ולקבל על עצמו בל"ג במסירות נפש לתורה ללמוד בהתמדה ולא לבטל רגע אחד מלימוד התורה, והקב"ה יעזרנו שע"י זה שה' עוז לעמו ייתן ותהיה לנו תוספת סייעתא דשמיא בהבנת וידיעת התורה.

הרה"ג רבי דוד גולד שליט"א

שתרגילנו בתורתך

שאיפה לגדלות- ימי הספירה- ימי שאיפה.

כמה חשובה מעלת השאיפה לגדלות שהרי התורה קבעה למצווה שיספרו יום יום עד קבלת התורה

מימי ההכנה של עם ישראל לפני קבלת התורה אנו לומדים על התנאים הנדרשים מאיתנו להיות מוכשרים לזכות לכתר תורה.

התורה ק' כותבת על ימי הספירה- "וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהינה [ויקרא פכ"ג פט"ו]- ובחינוך [מצווה ש"ו] כתב וז"ל- "לפי שכל עיקרן של ישראל אינו אלא התורה, ומפני התורה נבראו שמיים וארץ וישראל, וכמו שכתוב אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמיים וארץ לא שמתי. והוא העיקר והסיבה שנגאלו ישראל ממצריים כדי שיקבלו התורה מסיני ויקימוהו וכמו שאמר השי"ת למשה וזה לך האות, כלומר, תקבלו התורה שהיא העיקר שבשביל זה הם נגאלים והוא תכלית הטובה שלהם. ומפני כן היא עיקרן של ישראל ובעבורה נגאלו ועלו לכל הגדולה שעלו אליה נצטוונו למנות ממחרת יו"ט של פסח עד יום נתינת התורה להראות בנפשנו החפץ הגדול אל הים הנכבד בליבנו כעבד ישאף צל וימנה תמיד מתי יבוא העת הנכסף אליו שייצא לחירות. כי המניין מראה באדם כי כל ישעו וכל חפצו להגיע אל הזמן ההוא". עכ"ל.

מדברי החינוך הללו אנו לומדים עד כמה חשובה מעלת השאיפה לגדלות שהרי התורה קבעה למצווה שיספרו יום יום עד קבלת התורה כדי לטעת בליבנו את הכיסופין והתשוקה לקבל את התורה.

כי מבלעדי השאיפה לא היו זוכים להבין את תוכנה המלא של התורה והיה חסר בעצם הקבלה. כי אלמלא השאיפה הנפשית לתורה לא היה נספג ונקלט בקרבם פנימה התורה והחכמה האלוקית כפי שהיא, כמו שאנחנו רואים בחוש שאדם מתפעל ומתרשם דווקא מהשגת דבר שהוא מאוד השתוקק אליו, וכמה שהשאיפה והתשוקה לדבר גדולה יותר כך הרושם שנקלט גדול יותר.

הרה"ג רבי שלום מאיר וולך שליט"א

בתוך ליבי אמונתך- באר האמונה

אדם שאיבד מרגלית מה הוא עושה? משליך את הצרורות בכברה, עד שהוא מוצא את המרגלית

בדרכי האמונה

מצד אחד, האמונה מוטבעת בנו, בכל אדם, בלא ספק. מצד שני בא החורבן על שלא היה בירושלים "איש מבקש אמונה". לא מובן: אם מקננת היא בנו, מה יש לבקשה?

ביאור הדברים מצינו בספר "ישמח משה" בביאור הכתוב: "מים עמוקים עצה בלב איש, ואיש תבונה ידלנה". תמצית דבריו, שבכל מקום מצויים מים, לפעמים גלויים ולפעמים מחתחת לפני הקרקע. לפעמים חופרים מעט ומגיעים אליהם, ולפעמים יש לחפור לעומק עד שמגיעים. כך, יש כאלו שנהרות האמונה שוטפים אצלם על פני חוצות, מים שאין להם סוף. ויש שביגיעה מועטת, בחפירה קלה, יגיעו לבאר המים חיים. ויש שרגשותיהם צפונים וחתומים יותר, כהים וחבוים, ועליהם לחפור ביגיעה, כדי לדלות ולהעלות על פני השטח: "ואיש תבונה, ידלנה".

אבל עליהם לדעת, ובלא צל של ספק, שאוצר האמונה אכן צפון, ומצפה לגילויו!

וכך פירש השרף מקוצק זצ"ל, את דברי המדרש על הכתוב: "אם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה, אז תבין יראת ה' ודעת אלוקים תמצא". משל לאדם שאיבד מרגלית, מה הוא עושה? משליך את הצרורות וכובר החול בכברה, עד שהוא מוצא את המרגלית.

מה הוסיף המדרש במשלו?

וביאר: אדם המשער שימצא אוצר, חופר וחפר ואינו מוצא יתייאש וילך. כי אולי הוטעה, ואולי מצאו משהו לפניו. אבל אם הוא עצמו איבד כאן ועכשיו מרגלית, יודע הוא בלי ספק שאם יחפש ימצאנה, ולא יחסוך כל טורח. לא יילך משם עד שישבו ויזכה בה!

ווארט מהפרשה// הרב שלמה

קולדצקי שליט"א

בפרשתנו אנו למדים כמה החשיבה התורה עניין הסדר והנקיון וגם ידוע כמה חז"ל החשיבו את זה. רואים זאת בסדר החניה והנסיעה של שבטי ישראל במדבר. ולא מבינים מדוע התורה האריכה בפרוט מדויק של סדר המחנות, ומדוע כה הזהירה התורה שלא לשנות את הסדר והמשטר? וכן מצינו גם שאם בן לוי השייך למשפחת המשוררים, נעל את שערי בית המקדש, שזהו התפקיד ששייך לשוערים, חייב מיתה. ושואלים רז"ל מדוע התורה כ"כ החמירה בשינוי כלשהו? אלא שמכאן אנו לומדים את מעלת הסדר וארגון הדברים, וכמה שלילית היא ההתנהגות בחוסר סדר ובלבול דעת.

ימי הגעגועים לתורה

הרה"ג המשגיח רבי חזקיהו מישקובסקי שליט"א
בחיזוק מיוחד לספירת העומר - הכנה למתן תורה.

ידועים דברי החינוך (מצווה ש"ו) הנותן טעם מדוע אופן הספירה הוא הזכרת הימים שעברו ולא אלו הנשארים עד עצרת, משום שעניינה של הספירה הוא להראות בנפשנו החפץ הגדול אל הים הנכבד בליבנו כעבד ישאף צל וימנה תמיד מתי יבוא העת הנכסף אליו שייצא לחירות. כי המניין מראה באדם כי כל ישעו וכל חפצו להגיע אל הזמן ההוא.

כיוון שכך, ידעו חז"ל לאמוד ולהבין נפש האדם, כי אם יאמרו לו שארבעים ותשעה ימים לפניו- לא יוכל עצור ברוחו אשר תקצר, ויקשה עליו מאוד המשך ההמתנה ליום הנכסף, לפיכך קבעו שימנו את ימי העבר, וכל-על כל יום שחלף, מתמלא הלב שמחה על צעד נוסף שנעשה לקראת חג מתן תורתנו הקרב ובא.

באיכות ההמתנה, באר רבי ישראל בן שלום זצ"ל, כי חלוקה ההמתנה לקבלת התורה משאר המתנות דעלמא. אדם כי ימתין לאוטובוס המאחר בואו או לתורו אצל רופא, הרי חס הוא על הזמן החולף ומתבזבז ללא תועלת. אבל בהמתנת האדם לקבלת התורה, אין כאן זמן החולף סתם, אלא שייכת היא לגוף הקבלה, כי היא עצמה מהווה הכנה אליה. הצפייה וההשתוקקות- הן כלי הקיבול לתורה, שכך היא דרכה של קבלת התורה- להמתין לייחל ולהתגעגע. הצמאון של "מתי יבוא העת"- הוא ממכשירי הנפש לחג מתן תורתנו.

מעשה שמעתי על חתן באחת הישיבות, שהכינו לו חבריו לוח של דפים, ובסיום כל יום שחלף תלשו דף אחד, והיה החתן עולה על יצועו כשהרגשת שמחה בליבו על עוד התקרבות אל יומו הגדול. וזה אפילו אינו משל "לביום חתונתו זו מתן תורה" (תענית כו ע"ב), עבר יום, ועוד אבן נגולה מהלב- הנה יותר קרובה העת.

נתאר לעצמנו, אדם השקוע בחוכות של מאות אלפי דולרים, וממון לפרעם- אין לו, אין הוא יודע אנה הוא בא. והנה נודע לו שבעוד שלושים יום עתיד בן דודו לפרוע את כל חובותיו, ואף לסייע בידו בפתיחת עסק חדש. העתיד המזהיר כבר עומד אחר כותלו, וכעת הוא מחכה לו בכיליון עיניים. וודאי יגיל וישיש על כל יום שחולף לקראת יום בואו.

"ועניין גדול הוא להם יותר מן החירות מעבדות". והרי יום מתן תורתנו מה רבה טובתו- "שתקבלו התורה שהיא העיקר הגדול שבשביל זה הם נגאלים והיא תכלית הטובה שלהם ועניין גדול הוא להם יותר מן החירות מעבדות" (חינוך, שם).

פירוש הדברים, שכל זמן שלא קיבלו את התורה לא הרגישו עם ישראל כמשוחררים, כי מה לי מלהיות משחורר מעבדות מצריים אם עדיין עבד אני לתאוותי, עבד למאויי העולם הזה?! והרי חירות כיצד היא? - "אין לך בו חורין אלא מי שהוגה בתורה" (מסכת כלה פ"ח). על ידי התורה תהא היציאה האמיתית, משעבוד לגאולה ומאפילה לאור גדול.

אלו הם הגעגועים, אימתי יבוא היום שמוציא אותנו משעבוד, ומשחרר אותנו מעבדות החומר, מרומם ומעלה אותנו.

בסייעתא דשמיא העלון חוזר למהדורה מודפסת
(מספר עלונים מצומצם).

ניתן למצוא את העלון בעיר פתח תקווה בלבד
במקומות- בית כנסת מקור חיים, בית כנסת
לוריא, מכולת הרב ניימן.

אי"ה לכבוד חג מתן תורתנו- חג השבועות ייצא
מוסף מיוחד- "מלכות התורה".

המוסף יופץ באתרי העלונים, תורת יוסף, דרשו,
ואידישער ווינקל, וכן יהיה ניתן לקבלו במייל.

מקומות הפצה: פתח תקווה- בית כנסת, אבי עזרי, מקור חיים,
כל ישראל, שלהבת. הבית כנסת הגדול. חדש! בית כנסת
רמת אשר, ישיבת כפר גנים. הדר גנים- שטיבלך הבעש"ט.
גב"ש- נאוה תהילה, אברהם יגל. בני ברק- בית כנסת וידניץ
(רחוב ר' טרפון) אלעד- בית כנסת חניכי הישיבות רבי טרפון,
עופר האיילים. זכרון יעקב- בית כנסת- שיכון חזון איש, בית
יוסף. בתניה- בית כנסת בית ישעיה. רמת השרון- בית כנסת
גאולת ישראל, מורשת אבות, מאור רחמים.

עורך: אריאל שוורץ. הפצה: הפרשתון לשבתון. לקבלת
העלון במייל- merav_v2@walla.co

הקדשה רגילה לשבוע בלבד: 7 ש. הקדשה לחודש: 25
נח

אם יש לכם סיפור מחזק או מוסר מרבתינו פרסמו אותו
כאן בעלון על מנת שיהיה לזיכוי הרבים (לשליחה:
merav_v2@walla.com) בברכת התורה, העורך.